

[Jens Thoft]

ne medvirke i, såfremt andre vigtigere opgaver ikke forsømmes, men der bør udstikkes klare retningslinjer for, hvilke typer politiet kan medvirke i.

På tilsvarende måde bør der også være klare retningslinjer for, hvilken kasse der kan modtage de med denne virksomhed forbundne indtægter.

Svar (17/12 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan i anledning af det stillede spørgsmål oplyses, at det følger af retningslinjer fastsat af Justitsministeriet i 1972, at polititjenestemænd ikke må anvende politiuniform eller materiel i kommercielt øjemed.

Spørgsmålet har været drøftet mellem politiets ledelse og personaleorganisationerne, og der har under disse drøftelser været enighed om, at retningslinjerne fortsat bør følges.

Spm. nr. S 312

Til *sundhedsministeren* (8/12 87) af:

Agerschou (SF):

»Vil ministeren oplyse, om personer med sygdommen AIDS er mere udsat for ulykker end andre mennesker?«

Begrundelse

Et forsikringselskab har meddelt en ansøger med sygdommen AIDS, at han er mere udsat for ulykker end andre mennesker og derfor ikke kan tegne en ulykkesforsikring.

Dette forekommer ganske ubegribeligt. Jeg kan ikke se sammenhængen mellem sygdommen AIDS og risikoen for ulykker. Tværtimod vil det typisk være således, at mennesker, som har AIDS, skåner sig selv så meget som muligt. En del er endog for syge til at køre på cykel i myldretiden eller tage på skitur til Norge. Rent logisk burde de i stedet kunne tegne forsikringer til nedsat præmie.

Jeg vil derfor gerne bede ministeren oplyse, hvilket medicinsk belæg der er for at hævde, at personer med sygdommen AIDS skulle være mere udsat for ulykker end andre mennesker.

Svar (17/12 87):

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Sundhedsstyrelsen har i anledning af spørgsmålet oplyst, at der styrelsen bekendt ikke foreligger undersøgelser, som viser, at personer med sygdommen AIDS er mere udsat for ulykker end andre mennesker. Efter Sundhedsstyrelsens vurdering adskiller sygdommen AIDS sig i så henseende ikke fra andre tilsvarende alvorlige sygdomme.

Jeg kan henholde mig til disse oplysninger.

Spm. nr. S 314

Til *miljøministeren* (9/12 87) af:

Jørgen Tved (FK):

»Kan ministeren forklare, hvordan man vil sikre miljøet omkring de mange kemiske virksomheder efter den nye udledning af giftstoffer fra Cheminova?«

Begrundelse

De kemiske virksomheders forsikringer om, at de altid har iagttaget de størst mulige sikkerhedsforanstaltninger, bliver gang på gang modbevist.

Svar (17/12 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøet omkring kemiske virksomheder sikres i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i miljøbeskyttelsesloven. Formålet såvel med godkendelsesordningen i lovens kapitel 5 som med lovens regler om tilsyn og kontrol med virksomhederne er at sikre, at de pågældende virksomheder kan drives på det pågældende sted uden væsentlige gener for de omboende.

Godkendelsesordningen i lovens kapitel 5 omfatter ca. 100 forskellige virksomhedsarter, som er optaget på listen over særlig forurenende virksomheder m.v. i bilaget til loven. Disse virksomheder m.v. må ikke påbegyndes, før end godkendelse er indhentet.

Virksomhederne må heller ikke ændres eller udvides uden forud indhentet godkendelse, såfremt ændringen eller udvidelsen indebærer forøget forurening.

Gennem fastsættelse af vilkår og kontrolforskrifter til sikring af vilkårenes overholdelse –